

ประโยค ป.ธ. ๔
แปล ไทยเป็นมคธ
สอบ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

---

๑. อุบาสกให้เวลาผ่านพ้นไปหน่อยหนึ่ง กลับได้สติแล้วจึงถามลูก ๆ ว่า เพราะเหตุไร พวกเจ้าจึงคร่ำครวญกัน ๆ พวกบุตรจึงตอบว่า พ่อ พ่อให้นิมนต์ภิกษุทั้งหลายมาแล้ว ฟังธรรมอยู่ ห้าม(บอกเลิก) เสียเองทีเดียว เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกเราจึงคิดว่า ชื่อว่าสัตว์ผู้ไม่กลัวต่อความตาย ไม่มี ดังนี้ จึงพากันคร่ำครวญ ๆ อุบาสก. ก็ พระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายไปไหนเสียเล่า ๆ บุตร. พ่อ พระผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย ประรภว่า หมคโโอกาส จึงลุกจากอาสนะ พากันแยกย้าย(หลีกเลี่ยง) ๆ อุบาสก. พ่อ ไม่ได้พูดกับพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายดอกนะ ๆ บุตร. ถ้าอย่างนั้น พ่อพูดกับใคร ๆ อุบาสก. เทพยดา ประดับรถ ๖ คัน พามาจากเทวโลก ๖ ชั้น จอดอยู่ในอากาศ ต่างเปล่งเสียงว่า ขอท่านจงยินดีในเทวโลกของข้าพเจ้า ขอท่านจงยินดีในเทวโลกของข้าพเจ้า พ่อพูดกับเทพยดาเหล่านั้น ๆ บุตร. พ่อ รถอยู่ในไหนเล่า พวกเรามองไม่เห็นเลย ๆ อุบาสก. ก็ ดอกไม้ที่ร้อย (เป็นพวง) แล้วเพื่อพ่อ มีไหม ๆ บุตร. มี พ่อ ๆ อุบาสก. เทวโลกชั้นไหน นำรั้นรมย์นัก ๆ บุตร. ภพคุณิตเป็นที่ประทับของพระโพธิสัตว์ทุกพระองค์ของพระพุทธมารดาและ พระพุทธบิดาเป็นที่รั้นรมย์นักละ พ่อ ๆ อุบาสก. ถ้าอย่างนั้น พวกเจ้าจงอธิษฐานว่า ขอพวงดอกไม้ จงคล้องที่รถซึ่งมาจากภพคุณิต ดังนี้แล้วเหวี่ยงพวงดอกไม้ไปเถิด ๆ บุตรเหล่านั้น ได้เหวี่ยงไปแล้ว ๆ พวงดอกไม้ นั้น ได้คล้องที่แตรรถ ห้อยอยู่แล้วในอากาศ ๆ

๒. มหาชนเห็นเฉพาะพวงดอกไม้ นั้นเท่านั้น แต่มองไม่เห็นรถ ๆ อุบาสกพูดว่า พวกเจ้าเห็นพวงดอกไม้ นั้นไหม เมื่อลูก ๆ ตอบว่า เห็นก็จะจึงกล่าวว่ พวงดอกไม้ นั้น ห้อยอยู่ที่รถซึ่งมาจากภพคุณิต เราจะไปสู่ภพคุณิต พวกเจ้าอย่าวิตกไปเลย (หาก) พวกเจ้า เป็นผู้ปรารถนาจะบังเกิดในสำนักเราก็คงทำบุญทั้งหลาย ตามทำนองที่เราทำแล้วเถิด ดังนี้แล้ว จึงกระทำกาละ

ดำรงอยู่แล้วบนรถที่มาจากภพดุสิต ฯ อรรถภาพของอุบาสกนั้น สูงประมาณ ๓ ศาวุต ประดับด้วยเครื่องอลังการหนัก ๖๐ เล่มเกวียน เกิดในทันทีทันใด นั้นเอง ฯ นางอัปสรพันหนึ่ง ห้อมล้อมแล้ว วิมานแก้ว ประมาณ ๒๕ โยชน์ ปรากฏแล้ว ฯ พระบรมศาสดา ตรัสถามภิกษุแม่เหล่านั้นผู้กลับมาถึงวิหาร โดยลำดับว่า ภิกษุทั้งหลาย ธรรมเทศนา อุบาสกฟังจบแล้วหรือ ฯ ภิกษุทั้งหลาย กราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ฟังแล้ว พระเจ้าข้า แต่อุบาสกได้ห้ามเสีย ในระหว่างนั้นแล้ว ขอพระคุณเจ้าได้โปรดรอก่อน เมื่อเป็นอย่างนั้น บุตรธิดา ของอุบาสกนั้น พวกกันคร่ำครวญแล้ว พวกข้าพระองค์ปรึกษากันว่า บัดนี้ หมดโอกาส(เสียแล้ว) จึงพากันลุกจากอาสนะออกมา ฯ พระบรมศาสดาตรัสว่า ภิกษุทั้งหลาย อุบาสกนั้น มิได้พูดกับพวกเธอ ก็เทพดาประดับรถ ๖ คัน นำมาจากเทวโลก ๖ ชั้น เชื้อเชิญอุบาสกนั้นแล้ว เธอไม่ปรารถนา(จะทำ)อันตราย ต่อการแสดงธรรม จึงบอกกับเทพดาเหล่านั้น ฯ ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า พระเจ้าข้า อุบาสกนั้น บันเทิงใจในท่ามกลางญาติในโลกนี้แล้ว เทียวไปแล้ว บังเกิดแล้วในสถานที่เป็นที่บันเทิงใจนั้นแลอีกหรือ ฯ พระบรมศาสดาตรัสว่า อย่างนั้น ภิกษุทั้งหลาย เพราะบุคคลผู้ไม่ประมาทแล้วทั้งหลาย เป็นโยมก็ตาม เป็นพระก็ตาม ย่อมบันเทิงใจในที่ทุกสถานที่เดียว ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๔
แปล ไทยเป็นมคธ

๑. อุปราสโก โลกัม วิดีนาเมตฺวา สตี ปฏิลภิตฺวา ปุตุเต ปุจฺฉิ
กสฺมา กนฺทถาติ ฯ ตาต ตุมฺहे ภิกฺขุ ปกฺโกสาเปตฺวา รมฺมํ สุฉนฺดา
สยเมว วารยิตฺถ อถ มยํ มรณสฺส อภายนกสตุโต นาม นตฺถิติ
กนฺทิมฺหาติ ฯ อยฺยา ปน กุหินฺติ ฯ อโนกาโสติ อุฏฺฐายาสนา ปกฺกนฺดา
ตาตาติ ฯ นาหิ อยฺเยหิ สทฺธิ กเถมีติ ฯ อถ เกน สทฺธิ กเถถาติ ฯ จหิ
เทวโลเกหิ เทวตา จ รเถ อลงฺกริตฺวา อาทาย อากาเส จตฺวา อมฺหากํ
เทวโลเก อภิรมาหิ อมฺหากํ เทวโลเก อภิรมาหิติ สทฺทํ กโรนฺติ ตาหิ
สทฺธิ กเถมีติ ฯ กุหิ ตาต รถา น มยํ ปสฺสามาติ ฯ อตฺถิ ปน มยฺหํ
คนฺถิตานิ ปุปฺพานิติ ฯ อตฺถิ ตาตาติ ฯ กตโร เทวโลโก รมณฺีโยติ ฯ
สพฺพโพธิสตุตานํ พุทฺธมาตาปีตฺตนนฺจ วสนฺภูจฺฉานํ ตฺสิตถวณํ รมณฺียํ ตาตาติ ฯ
เตนหิ ตฺสิตถวณโต อากตฺรเถ ปุปฺพทามํ ลกฺคตฺตฺติ ปุปฺพทามํ จิปถาติ ฯ
เต จิปีสุ ฯ ตํ รถธฺเร ลกฺคิตฺวา อากาเส โอลมฺพิตฺวา ฯ

๒. มหาชนฺอ ตเทว ปสฺสตี รถํ น ปสฺสตี ฯ อุปราสโก ปสฺสเถถํ
ปุปฺพทามนฺติ วตฺวา อาม ปสฺสามาติ วุตฺเต เอถํ ตฺสิตถวณโต อากตฺรเถ
โอลมฺพติ อหํ ตฺสิตถวณํ คจฺฉามิ ตุมฺहे มา จินฺตยิตฺถ มม สนฺติเก
นิพฺพตฺติตฺถกามา หุตฺวา มยา กตฺนียาเมเนว ปุณฺณานิ กโรถาติ วตฺวา กาลํ
กตฺวา ตฺสิตถวณโต อากตฺรเถ ปตฺติฏฺฐาสี ฯ ตาวเทวสฺส ติกาวตฺตปฺปมาโณ
สฏฺฐิสกฏฺฐการาลงฺการปฏฺธิมฺฉหิโต อตฺตภาโว นิพฺพตฺติ อจฺฉรสาหสฺสํ
ปริวารสฺสิ ปณฺจวิสตีโยชนิกํ รตฺนวิมานํ ปาตุโรหิตฺวา เตปี ภิกฺขุ วิหารํ
อนฺุปฺปตฺเต สตฺถา ปุจฺฉิ สฺฐา ภิกฺขเว อุปราสเกน รมฺมเทสนาติ ฯ อาม
ภนฺเต อนฺตราเยว ปน อากเมถาติ วาเรสิ อถสฺส ปุตุตฺตชีตโร กนฺทิสฺสุ มยํ
อิทานิ อโนกาโสติ อุฏฺฐายาสนา นิกฺขนฺดาติ ฯ น โส ภิกฺขเว ตุมฺहेหิ

สทุธิ กเถสิ จหิ ปน เทวโลเกหิ เทวตา จ รเถ อลงกริตฺวา อหริตฺวา
ตํ อฺปาสกํ ปกฺโกสิสุ โส รมฺมเทสนาย อนฺตรายํ อนิจฺจนฺโต ตาหิ สทุธิ
กเถสิติฯ เอวํ ภาณเต อธิ ภาติมฺขณฺเ โมทมาโน จริตฺวา ปฺน โมทนญฺจานเนย
นิตฺพตฺโตติฯ อาม ภิกฺขเว อปฺปมตฺตา หิ คหฺญา วา ปพฺพิชิตา วา
สพฺพตฺถ โมทนฺติเยวาทิ อาทฯ
